

YHS SZEMÜNK FÉNYE

I. ÉVFOLYAM 6. SZÁM - 2011. AUGUSZTUS
Kiadja: Jézus Neve Plébánia, Jászberény
www.jezusneve.hu

A CSALÁDRÓL—A CSALÁD ÉVÉBEN II.

"Isten, aki a szeretet, és aki az embert szeretetből teremtette, meghívta őt a szeretetre. Amikor megteremtette a férfit és a nőt, a házasságban az életnek és a szeretetnek olyan bensőséges közösségére hívta meg őket, hogy *többé már nem ketten vannak, hanem csak egy test* (Mt 19, 6). Megáldva őket Isten, mondta nekik: *Legyetek termékenyek és sokasodjatok* (Ter 1, 28)." /A Katolikus Egyház Katekizmusának Kompendiuma 337/
A családról való első elmélkedésem középpontjába egyfajta helyzetjelentést, valamint kérdésfeltevést állítottam. Jelen írásomban az 1981-ben megjelent *Familiaris consortio* kezdetű apostoli buzdítás rövid foglatát kívánom nyújtani. Boldog II. János Pál pápa az 1980 őszen összeülő, a család témáját tárgyaló VI. Püspöki Szinódus munkanyagát dolgozta fel írásában. Üzenete harminc év alatt sem veszített jelentőségéből, hiszen "az emberiség jövője a család által valósulhat meg", ahogyan azt a pápa vallotta.

A buzdítás a II. Vatikáni Zsinathoz hasonlóan újból leszögezi, hogy a keresztény család az az elsődleges közösség, ahol az Evangélium hirdetése a legalapvetőbb feladat (küldetés). A házasságban élő szülők így a nevelés és a katekézis által vezetik el gyermekeiket a teljes emberi és keresztény érettségre. Mindannyiunk számára felszólítás a pápa szava – egy olyan világban, ahol több évtizedig csak nagyon kevés házaspár merte vállalni a keresztény nevelést gyermekei számára és ahol pontosan ez a generációs rés nehezíti meg a visszatérést a vallásos nevelésre, ott még erősebben kell, hogy munkálkodjon ez a krisztusi üzenet.

A házasság (és a család) közösségre szóló meghívás, mely egyszerre képesség és felelősség. Képesség, mert az ember Isten képmására és hasonlatosságára, férfinak és nőnek teremtett (vö. Ter 1, 27); és felelősség, mert a Teremtő Isten akarata által részt kap (küldetés) a teremtésben, felelnie kell a rábízottak épségéért (vö. Ter 1, 28).

A buzdítás használ egy érdekes kifejezést, mely mélyebb értelemben fejezi ki a házasság és a család szentségi állapotát, valamint közösségi hivatását: a keresztény család *miniatűr egyház, családgyház*.

Ahogy az Ószövetség a választott nép, Izrael és Isten 'szerető, szerelmes' kapcsolatáról számol be (Énekek éneke), úgy jelenik meg a házasság szentsége az Újszövetségben is az Egyház és Krisztus kapcsolatában. A szentség által a házaspár "felvétetik Krisztus jegyesi szeretetébe, melyet az Ő megváltó ereje gazdagít és erősít meg". Így a keresztény család minden tagja az egyetemes papság részesévé válik hivatása szerint. A szülők "egymás és gyermekeik számára az üdvösség tanúi lesznek", valamint nem kisebb feladatuk, hogy "az isteni szeretet látható jelei" legyenek gyermekeik számára.

Érdemes megemlíteni és átgondolni az apostoli buzdításban foglaltakat a keresztény család négy legfontosabb feladatáról: (1) a személyek közösségének megvalósítása, (2) az élet szolgálata, (3) részesedés a társadalom fejlődésében, valamint (4) az Egyház életében és küldetésében. Elsősorban a házastársi közösség oszthatatlan egységét állítja figyelmünk középpontjába a pápa és az ebből adódó, a kölcsönös és teljes szeretetben megnyilvánuló egyenlőség értékét. Lényeges szempont ez, hiszen e nélkül nem érthetjük meg a férfi és a nő egyenjogúságát, melyet legmélyebb alapjaiban a házasságban kell megélni. Ezért is foglalkozik a pápa a nő jogaival és sérelmeivel, a férj és az apa szerepével, a gyermekek és idősek jogaival a családban.

A házastársak az élet továbbadásával és a gyermekek nevelésével valósítják meg közösségük rendeltetését, mint a "Teremtő Isten szeretetének munkatársai". A továbbiakban a pápa foglalkozik a fogamzásgátlás kérdésével is, melyet VI. Pál pápa mélységeiben tárgyalt *Humane vitae* kezdetű enciklikájában.

A társadalomban elsősorban a krisztusi élet hiteles bemutatása, illetve az evangelizáció a keresztény család feladata mellett, hogy jogokkal és kötelességekkel van felvértezve. A *családgyház*, mint (1) hívő (és evangelizáló) közösség, mint (2) Istennel állandó dialógusban lévő közösség és mint (3) az ember szolgálatában álló közösség szolgálata által részesedik az Egyház életében és küldetésében.

Társadalmunk és keresztény életünk alapsejtje, alapközössége a család. Ha a házaspárok és a családok nem Isten jelenlétében élnek, akkor valami hiány, rés keletkezik. Az okos ember sziklára építi a házat és a szikla Krisztus (vö. Mt 7, 24). Földi életünkben – egyéni és közösségi szinten – újból és újból fel kell tennünk a kérdést: a Názáreti Mester tanítására építjük-e még életünket? Vagy a saját vágyaink, érzéseink, akaratunk után kapkodunk? Adja Isten, hogy családjainkban a Szentlélek egyesítő szeretetének légköre uralkodjék! Bizalommal hekezzük életünket Krisztus és Egyházunk tanításába! *Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, ez a három; de ezek közül legnagyobb a szeretet* (1 Kor 13, 13).

Ifj. Kisnémet László

BIBLIAÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

Dr. Novák István atya, a Jézus Neve Plébánia plébánosa a tavaszi utolsó bibliórát április 27-én, a Húsvéti ünnepek után, az Irgalmasság vasárnapja és II. János Pál pápa boldoggá avatása előtt tartotta. Az előadáson a húsvéti ünnepek utáni Jézus feltámadásáról szólt részleteiben. „Békesség nektek”!

Az eredeti bűn minden nyomasztó, kínos, gyötrő mivoltából a halál állapotán át megtisztulva juthatunk a nekünk, embereknek készített Isten országába. Pierre Teilhard de Chardin (Rezek Román fordításában) „A világegyetem fejlődésében a teremtő és beteljesítő szeretet az, ami az Ómega part felé vezet”. A II. János Pál pápa ünnepére történő visszaemlékezés között őrzöm a Szent Péter téren felállított ravatalát. Mellette bal oldalán egy nyitott Biblia volt, amit a szellő lapozott ide-oda. Talán földi utolsó, a Mennyek országából első üzeneteként? Köszönetet mondtunk az atyának, és ígéretet kaptunk arra, hogy a bibliórák ősszel majd folytatódnak, hiszen szükségünk van a Biblia minél több üzenetének, tanításának megismerésére, megélésére a szeretet szellemi valóságába jutásához, az örök boldogsághoz!

S.I.

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK HIRCSOKRA***ESPERESI KERÜLETEK TALÁLKOZÓJA***

A három esperesi kerület papjai találkoztak május 10-én a Jézus Neve Plébánia templomban. A szentmisén a hívek, a tanulóiifjúság és a Szent Klára Otthon lakói is szép számban megjelentek. Imádságainkkal járultunk hozzá az ünnephez: papjainkért, áldozatos munkájuk gyümölcseiért, fiatalságunkért, a kapott kegyelemért. A szentmisét bemutató atya szentbeszédében a napi szentmisén történő részvétel fontosságát és a szentáldozás jelentőségét hangsúlyozta. A szentmise által Jézus szeretetének legnagyobb jelét adta nekünk, embereknek, akiket életre hívott és e világba helyezett.

*S.I.****SZENT ELSŐ TALÁLKOZÁS***

A plébániánk életében az ünnepek egymást követik. Mire az egyik elmúlik, már nyomába jár a másik. Szeretjük a kedves ünnepeket, mert kegyelemmel töltik el szívünket, lelkünket. Így volt május 15-én, mikor a testületi tagok és Taczman Andrásné hitoktatónő felvezetésével bevonult kilenc első szentáldozásra érkező gyermek. Öt fiúcska, négy leányka egyforma fehér, hosszú ministráns ruhában. A megtelt templom hívei felállva köszöntötték a jeles esemény résztvevőit. Homíliájában a plébános atya felidézte az ő első szentáldozási élményeit. Az első szentáldozásra készülők kérését egy fiúcska tolmácsolta Dr. Novák István plébános atyához. „Változtassa át az ostyát, kenyeret és bort Jézus testvévé és vérévé, hogy személyesen találkozhassunk a szentáldozásban Jézussal!” Kicsi lelkek csodás és tudatos kérése volt, ami az utolsó vacsora eseményeit idézte fel. A keresztségi fogadalmak megújítása is elhangzott, most már tudatosan és személyesen a gyermekek ajkán, majd megtörtént az első személyes találkozás Krisztussal az Eukarisztiában, amely reményeink szerint meghatározó lesz egész életükre, hogy folyamatosan erőt és lelki táplálékot nyerjenek Krisztusban és személyes tapasztalattá váljanak Jézus szavai: „Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér”. (1.Pét. 2. 2-6)

S.I.

BÉRMÁLKOZÓK AZ OLTÁR KÖRÜL

„Szép ünnepünk volt ismét” – idézem Dr. Novák István plébános atya szavait, május utolsó vasárnapján. 53 fiatal kérte a bérmálás szentségének felvételét. A zsúfolásig megtelt templomban sokan imádkoztunk a gyermekekért és azokért, akik a bérmálásra történő felkészítést végezték. A Szentséget Dr. Dolhai Lajos helynök úr szolgáltatta ki, mutatta be a szentmisét és mondta a szentbeszédet. Húsvéti szentelésű krizmával keresztet rajzolt a homlokokra látható jelként, ami a lelkekben és szívekben láthatatlan, de csodálatos nyomot hagyott. A Szentlélek kegyelmeit, ajándékait közvetítette, ami az értelmet, akaratot tökéletesíti, kibontakoztatja az isteni életre. A Szentlélek hét ajándéka volt a beszéd témája. Milyen fontos egy ember életében a láthatatlan kegyelem áradása, aminek működése, segítségével nélkülözhetetlen.

„Jöjj Szentlélek, vigyázz reánk!”

S.I.

ÚRNAPJA – AZ OLTÁRISZENTSÉG ÜNNEPE

Ünnepélyes tiszteletadással ünnepeltük az Oltáriszentség ünnepét. Az eukarisztiában Jézus valóságos testét és vérét kaptuk, amely által Krisztus önmagát adta nekünk. Velünk akar lenni, bennünk, hogy mi is vele lehessünk. A nagy, misztikus csodás titokban, a szeretetében. Aquinói Szent Tamás Isten iránti szeretetét „Lauda Sion” liturgikus himnuszában írta meg:

„Színében bor és kenyérnek
(Jel csak ez, de más a lényeg!)
Drága nagy jók rejlenek.
Vér bár a bor, test az étel,
Egy is Krisztus, semmi kétely!
Két szín Őt nem osztja meg.”

S.I.

JÚNIUS 29. - SZENT PÉTER ÉS PÁL APOSTOLOK ÜNNEPE

Péter apostolfejedelemnek Jézus mondja: „Te szikla vagy, és én erre a sziklára építem Egyházamat” (Mt. 16. 18-20) „Legeltesd bárányaimat!” (Jn 21. 15-17) „Uram, te egyszer megtanítottál a hullámokon járni, vezess most biztos lábakkal át ezen a kötengeren, amely felé közeledem.” Így imádkozott az apostol és elindult Róma felé.

Itt látta a pompát, a nyomort. Az emberek arcába tekintve meglátta rohanást a boldogság és a haszon után, de a reménytelen életnek a nyomasztó terhét is. A zsidó negyedben kezdett prédikálni. Sokakban már kihalt a lelki dolgok iránti érzék, mások azonban felfigyeltek a galileai halász szavára, mert vigasztalóan és boldogítóan érintette lelküket. Így kezdődött a pogány Róma Krisztushoz vezetése. Pál, a népek térítő szent apostola, aki „Isten kiválasztott eszközeként” szóval és tettel utat tört az Evangéliumnak a világban. Az Evangélium pogányok közötti hirdetése az Ő feladata. Egyaránt méltó, hogy kiemelt helyen szerepelnek a naptárban, a nyári napfordulóval kezdődő csillagászati hónap első dekádjában. Június 29-e kettejük igazi névünnepe. Azért is, mert a hagyomány szerint mindkettejüket ezen a napon végezték ki i.sz. 67-ben Rómában, Néró császár uralma alatt. Pétert keresztre feszítették – saját kérésére fejjel lefelé, mert nem tartotta illendőnek, hogy úgy haljon meg, mint mestere -, Pált lefejezték; mint római polgárt, e tisztes halál mód megillette. Péter - Pál napja őszi ünnep, az aratás kezdő időszaka. A régi magyar Orion öve név változatának egy egész csoportja az aratásra utal: Kaszácsillag, Egészkenyér, Félkenyér, Gyűjtők, Marokverők, Rendcsillag, Rónaőrző stb. E körbe illik a Sirius Ebédhordó, Szilkehordó neve – azokat a leányokat, asszonyokat illették e névvel, akik az aratóknak vitték az ebédet -; valamint a Tejút török eredetű, mesékből is ismert Szomásút (Szalmásút) elnevezése. Ezen a napon mondják: „megszakad a búza töve és kezdődhet az aratás”.

Sok helyen még egy népi hagyományt őriznek: az úton szalmát gyűjtanak. Ez a Péter – Pál tüze. Körültáncolják, át is ugorják. Bálint Sándor szerint a szokás nyilvánvalóan a Szent István tüzének átvétele. Az időjárásról illetően azt tapasztaljuk, hogy Péter – Pál napja után kezdődik az igazi nyár.

Július 2.—Szűz Mária látogatása Erzsébetnél
Sarlós Boldogasszony

Sarlós Boldogasszony ünnepén a római katolikus egyház arról az eseményről emlékezik meg, amikor Szűz Mária (méhében Jézussal) meglátogatta unokatestvérét, az ugyancsak gyermeket (Keresztelő Jánost) váró Erzsébetet. Az ünnep liturgikus neve ezért: „Szűz Mária látogatása Erzsébetnél” vagy latinul: *Visitatio Beatae Mariae Virginis*. A 13. századtól július 2-án tartották, egészen a II. vatikáni zsinatig, amikor is május 31-re helyezték át. Azonban néhány országban – így Magyarországon – napjainkban is július 2-án ünneplik. S mivel ez a nap az aratás kezdetének ideje, ezért magyarul a Sarlós Boldogasszony nevet viseli. A XII. század derekától az ünnepet törölték a hivatalos római naptárból, de mivel a nap az aratás kezdetére esik, jelentős dátum maradt, persze nem eredeti tartalma szerint, hanem aratóünnepként. Magyarországon Sarlós Boldogasszony maradt.

Az aratás patrónája Szűz Mária. A pap megáldotta szerszámokat, de ténylegesen ezen a napon nem dolgoztak. Az aratás az ünnep másnapján, július 3-án kezdődött. Az aratást tiszta fehér gyolcsruhában végezték, levett kalappal a búza elé térdeltek és imát mondtak. A munkát a föld szent keleti sarkában kezdték (napkelet), az első két kévét keresztbe rakták. Mindez az „életet” jelentő új kenyérnek szólt és benne tudván tudatlan a sarló, kasza alatt elhulló gabonaistennek, akinek kultusza áthagyományozódott Jézus Krisztus testének, a szent ostyának tiszteletében.

Az ünnep elnevezése a kereszténység előtti időre utal, a Boldogasszony kifejezés valószínűleg egy ősi istennő neve. Gellért püspök tanácsára kezdhették el használni Szűz Mária szinonimájaként a 11. században. Az egyházi ünnep csak a 14. században terjedt el, s mivel egybeesett az aratás kezdetével, a népnyelv Sarlós Boldogasszony névvel illeti.

A TEMETŐI BÚCSÚRÓL

Kármelhegyi Boldogasszony tiszteletére felszentelt temetői kápolna búcsúját tartottuk július 17-én. Mindig várakozással készülünk erre a napra, hiszen szabadtéri szentmisén vehetünk részt, emlékezünk itt nyugvó szeretteinkre kedves ismerősökkel találkozunk. “Máriához, drága Szűzanyánkhoz tisztelettel járulunk....”- hangzott fel Sisa Menyhért kántor úr kezdő éneke. A szentmisét Soós Tamás atya mutatta be. Egyházközségünk fiataljai Prohászka Ottokár: Fohász Máriához imájával köszöntötték az atyát. Tamás atya szentbeszédében szinte folytatta az ima gondolatát és lelkes hangon tárta elénk a Szűzanya példáját. A nehézségek közepette is hinni kell, a hit kell hogy átragyogja egész életünket! Szűzanya a hit asszonya volt, aki arra tanít bennünket, hogy fogadjuk szívünkbe Isten üzenetét. Az élet megpróbáltatásaiban, ahol jelen van a kín, a szenvedés, a kereszt hordozása, tudjuk mondani: ”legyen a Te akaratod szerint.”...

Mária igent mondott az angyal szavára, az Angyali Üdvözletől a Golgotáig kísérte Szent Fiát. A hit erőt ad az újrakezdéshez, de ezt a hitet ápolni, gondozni kell. Úgy kell rendezni a mindennapokat, hogy abban Istennek is “helye” legyen. Kérjük a hit Asszonyát, hogy imádkozzon értünk és hallgassa meg imáinkat mi pedig bizalommal legyünk irgalmas szívéhez - fejezte be szentbeszédét Tamás atya. Mindenekelőtt köszönetet mondunk a tanításért, Tamás atya őszinte hittel elmondott szentbeszédéért, amely mindannyiunk számára léleképítő volt. “Lánglelkű apostolként” szónokolt. A jó Isten tartsa meg őt buzdító, lelkesítő erejében, vigyázza és segítse papi hivatásában! A köszönet szavait tolmácsolta Dr. Novák István plébános atya is a vendégatyának a szentmise bemutatásáért, a segítő testvérek munkájáért, akik előkészítették a helyszínt az ünnepre, a kedves hívek jelenlétéért, akik megtisztelték ezt az ünnepet. Köszönet és öröm vegyült következő mondatába, amikor arról tájékoztatta a híveket, hogy elkészült templomunk toronyszerkezetének rekonstrukciós munkáját. Tisztelettel köszönte az adományozóknak: a Híveknek, az Önkormányzatnak, a Bizottságok vezetőinek a segítséget. Körmenettel és a himnuszok eléneklésével zárult az ünnepi szentmise. A részvétel ezen szentmisén igazi kegyelmi ajándék volt, ez sugárzott az arcokról és remélni lehet, hogy eljutott a szívekhez is, ahogyan Tamás atya fogalmazott: “cseréljünk szívet ezen a vasárnapon!”

Hittel és szeretettel: Rózsa Lajosné